

prima instanță: A. Donos
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului împotriva lui Crudu Vasile cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea primei instanțe,

c o n s t a t ă:

La 02 octombrie 2015, Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societatea cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crudu Vasile cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că Consiliul municipal Bălți la 19 iunie 2008 a emis decizia nr.4/4 privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor. Astfel, potrivit pct. 1 a fost stabilit tariful pentru o persoană de 6,40 lei pentru cei ce locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei pentru cei ce locuiesc în casele individuale.

Totodată, Primăria mun. Bălți în calitate de gestionar a dispus și investit ÎM „Terra Salubritate”, conform contractului Nr. 2 din 21.09.2012 în calitate de operator cu sarcina de a presta servicii de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți.

Afirmă reclamantul că operatorul a prestat în mod continuu, cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv beneficiarului-pîrît Vasile Crudu, la adresa mun. Bălți, str. Krîlov, 15 ap.

29, atribuindu-i cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă. Operatorul lunar a expediat în adresa acestuia avizele de plată în care se indica tariful lunar a costului serviciilor prestate, însă Crudu Vasile a ignorat achitarea acestora, acumulând o datorie în sumă de 481,40 lei.

Mai menționează reclamantul că, operatorul prin contractul de cesiune din 16 august 2013, actul de predare-primire a creanțelor și factura de expediție a cesionat această creanță companiei ÎM „Incaso” SRL. Astfel, reclamantul a expediat în adresa pîrîtului reclamație privind achitarea datoriei acumulate, care a fost lăsată fără răspuns.

Solicită ÎM „Incaso” SRL încasarea de la Vasile Crudu a datoriei în sumă de 481,40 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 58,90 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei și asistența juridică în mărime de 800 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Bălți din 30 noiembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.60).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său și menținută hotărîrea primei instanțe (f.d. 96-99).

La 22 aprilie 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa părților, copia deciziei emise (f.d. 104).

Potrivit avizului de recepție anexat la dosar rezultă că ÎM „Incaso” SRL și avocatul Natalia Covaliov au recepționat copia deciziei instanței de apel, la 27 aprilie 2016 (f.d. 101, 102).

La 15 iunie 2016, ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 29 martie 2016 și a hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată consideră că recursul declarat la 15 iunie 2016, este depus în termen, dat fiind faptul că decizia contestată au recepționat-o la 27 aprilie 2016.

În motivarea recursului ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov a invocat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Verificînd legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 07 iulie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în

ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL prin intermediul avocatului său Natalia Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală